

[Nordqvist.]

henvise til praksis i landsret og højesteret, og jeg tror, det er belastende for domsmandsinstitutionen og for retsplejen i øvrigt jævnlige at skulle træffe afgørelser, der i menigmands øjne forekommer at være juristeri.

Når vi alligevel skal ændre paragraffen, henstiller jeg derfor til ministeren at overveje også at finde en ny og i mine øjne bedre formulering af § 70, stk. 1, således at denne kun omfatter de grovere tilfælde, hvor de pågældende har demonstreret så ringe kørefærdighed, at de for deres egen og for andres skyld må have endnu et kursus hos kørelæreren.

Bestemmelsen i § 70 a om erstatning for uberettiget fratagelse af førerretten er begrænset til økonomisk tab, hvorimod der ikke kan ydes godtgørelse for ulempe. Jeg kan godt tiltræde denne bløde start, men vi må nok i udvalget høre, i hvilken retning ministerens tanker går. Der kan være mange grænsetilfælde, men jeg vil meget henstille, at det karrige mål, der i dag anvendes, ikke skal være normgivende i disse sager, der formentlig vil blive ret få. At vi hidtil slet intet har ydet, kunne måske nok give domstolene den fejlagtige opfattelse, at der skal stilles meget strenge krav med hensyn til beviset for tab, men jeg vil gerne, at vi i udvalget får præciseret, at det drejer sig om erstatning for væsentlige, men uberettigede indgreb.

Bestemmelserne om fjernelse og bortsalg af køretøjer samt om parkeringsafgift kan jeg i det hele tiltræde. Men jeg vil gerne spørge, om de kommunale myndigheders vægring ved at deltage i den nye ordning skyldes, at statskassen har forbeholdt sig en del af kagen uden at ville deltage i udgifterne.

Jeg vender tilbage til promillerne. Herom hedder det i fremsættelsen, at der ikke med lovforslaget er taget stilling til ændrede regler om kørsel i spirituspåvirket tilstand. Hvorfor regeringen ikke har taget stilling kan jeg naturligvis kun gisne om. Det kan skyldes, at man trods de mange ekspertsagn endnu ikke finder sagen tilstrækkelig belyst, eller at der ikke heri er tilstrækkelig begrundelse for at ændre gældende lov. Måske anses problemet for apolitisk, men på baggrund af den udbredte uenighed, der

hersker om spørgsmålet, forekommer det mig ikke usandsynligt, at denne uenighed også er nået ind på regeringsbænkene.

Jeg må straks bekende, at den radikale gruppe i hvert fald i dag er splittet i dette spørgsmål. En talsmand for de radikale promilletilhængere vil senere tage ordet, og jeg hører til dem, der på det foreliggende grundlag er overordentlig betænkelig ved at acceptere faste promillegrænser.

Man kan næppe bestride, at den enkeltes opfattelse i større eller mindre grad er følelsesbetonet, og at vurderingen hænger sammen med de associationer, ordet spirituspåvirket frembringer, og vel også med den enkeltes indstilling i al almindelighed til spiritus. Jeg er ikke så indbildsk, at jeg mener mig i stand til i dag at kunne fremsætte argumenter, der kan forene de stridende parter, men begge hold kan jo i øvrigt finde støtte for deres standpunkt i de afgivne ekspertudtalelser. Dette indebærer beklageligvis samtidig, at det ikke umiddelbart fører til en afklaring, og jeg mener derfor også, at den egentlige debat for og imod skal vente, indtil udvalgets betænkning foreligger.

Det har været nævnt, at straffelovrådet i sin betænkning går ind for to promillegrænser, foruden at man altså ønsker at bevare den nuværende formulering af § 16, stk. 1, stort set i hvert fald. Jeg synes, at straffelovrådets betænkning er et vægtigt indlæg i debatten. Jeg kunne have lyst til at sige, at denne betænkning på mange områder giver den begrundelse, som færdselssikkerhedskommissionens betænkning i mine øjne ikke rigtig har. Hr. Holmberg har allerede nævnt, at når straffelovrådet går ind for promillegrænserne 0,8 og 1,2, sker det under den udtrykkelige forudsætning, at det kun er forsvarligt med faste promillegrænser, hvis disse lægges tilstrækkelig højt; og man ønsker også en variation i sanktionsmulighederne, og det mener man altså kun at kunne gennemføre via disse promillegrænser.

Det sidste lægger jeg overordentlig stor vægt på, for det er vel nok således, at den stive praksis, vi har i dag, i nogen grad forvirrer begreberne. For mange mennesker føles det jo fuldstændig uforståeligt, at helt forskellige overtrædelser bliver bedømt efter samme takstsystem. Rådet foreslår bødestraf og fakultativ frakendelse i intervallet